

ຄຳເຕືອນທີ່ຂະໜານກັນ — ຂໍ້ທຳໜຶ່ງ

ພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ: ການເຂົ້າໃຈຄຳເຕືອນສຸດທ້າຍສຳລັບມະນຸດຊາດ

Jeff Pippenger

2023-08-08

“ການຊົງສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ” ຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອ
“ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.” ຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍສຳລັບມະນຸດຊາດ
ຖືກປະກາດອອກໄປກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນສຳລັບມະນຸດຈະສິ້ນສຸດລົງ
ແລະຂ່າວສານສຸດທ້າຍນັ້ນໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນແນວຄຳພະຍາກອນຫຼາຍສາຍໃນພຣະຄຳພີ. ໃນພຣະນິມິດບົດ
14 ຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍນັ້ນ ຖືກນຳສະເໜີໂດຍທູດສະຫວັນສາມອົງ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງບິນຢູ່ກາງຜ້າສະຫວັນ
ຖືຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດເພື່ອປະກາດແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແກ່ທຸກປະເທດ
ທຸກຕະກູນ ທຸກພາສາ ແລະທຸກຊົນຊາດ ໂດຍກ່າວດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ ຈົ່ງຍຳເກງພຣະເຈົ້າ
ແລະຖວາຍພຣະສິດໄດ້ພຣະອົງ ເພາະວ່າເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ
ແລະຈົນນະມັດສະການພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງຜ້າສະຫວັນ ແຜ່ນດິນໂລກ ທະເລ ແລະແຫຼ່ງນ້ຳທັງຫຼາຍ.

ແລະມີທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງຕາມມາ ກ່າວວ່າ, ບາບໂລນໄດ້ລົ້ມຈົມແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມຈົມແລ້ວ,
ນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ,
ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາດທັງປວງດຶມເຫຼົ່າແຫ່ງພຣະພິໄລດອັນເນື່ອງມາຈາກການຫລົ້ນຊູ້ຂອງນາງ.

ແລະທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ຕາມພວກເຂົາໄປ ໂດຍກ່າວດ້ວຍສຽງດັງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດນະມັດສະການສັດຮ້າຍ
ແລະຮູບຂອງມັນ ແລະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກ ຫຼືທີ່ມືຂອງຕົນ,
ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ດຶມເຫຼົ່າແຫ່ງພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຊຶ່ງຖືກເທລົງໂດຍບໍ່ປົນເຂົ້າໃນຈອກແຫ່ງຄວາມພິໄລດຂອງພຣະອົງ; ແລະຜູ້ນັ້ນຈະຖືກທໍລະມານດ້ວຍໄຟ
ແລະກຳມະຖັນ ຕໍ່ໜ້າທູດສະຫວັນບໍລິສຸດທັງຫຼາຍ ແລະຕໍ່ໜ້າພຣະເມສານອ້ຍ.
ແລະຄວັນແຫ່ງການທໍລະມານຂອງພວກເຂົາຈະພົ່ງຂຶ້ນໄປເປັນນິດນິລັນດອນ:
ແລະພວກທີ່ນະມັດສະການສັດຮ້າຍ ແລະຮູບຂອງມັນ ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຊື່ຂອງມັນ
ຈະບໍ່ມີການພັກຜ່ອນທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ. ນີ້ແມ່ນແມ່ນຄວາມອົດທົນຂອງພວກທ່ານວິສຸດ:
ນີ້ແມ່ນແມ່ນພວກຜູ້ທີ່ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ, ພຣະນິມິດ
14:6–12.

ໃນບົດທີສິບແປດຂອງພຣະນິມິດ ຂ່າວສານດຽວກັນນີ້ໄດ້ປະກາດການລົ້ມສະລາຍຂອງບາບໂລນ.

ແລະຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດອົງອື່ນອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ
ມີອຳນາດຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ສ້ອງແຈ້ງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ.
ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງອັນແຂງກ້ຳຢ່າງເຕັມກຳລັງ ກ່າວວ່າ, ບາບໂລນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ,
ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ແລະໄດ້ກາຍເປັນທີ່ອາໄສຂອງພວກຜູ້ຮ້າຍ ແລະເປັນທີ່ສົ່ງສູ່ຂອງວິນຍານມົນທົນທຸກຢ່າງ
ແລະເປັນກົງຂັງຂອງນັກທຸກຊະນິດທີ່ມົນທົນແລະໜ້າຊົງ.
ເພາະວ່າບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ດຶມເຫຼົ່າແຫ່ງພຣະພິໄລດຂອງການລ່ວງປະເວນຂອງນາງ
ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ລ່ວງປະເວນກັບນາງ
ແລະພວກພໍ່ຄ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ມັງຄັງຂຶ້ນຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນແຫ່ງຄວາມຟຸ່ມເຜື້ອຍຂອງນາງ.
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງອື່ນອອກມາຈາກສະຫວັນ ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ, ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ ແລະເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ.

ເພາະບາບຂອງນາງໄດ້ກ່າວສູງຂຶ້ນເຖິງສະຫວັນແລ້ວ
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງບັນດາຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງນາງ. ພຣະນິມົດ 18:1-5.

ແນວຄຳພະຍາກອນຂອງປະຫວັດສາດ, ຫຼືພວກເຮົາອາດກ່າວໄດ້ວ່າ, ລຳດັບເຫດການທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍທູດສະຫວັນຜູ້ທຳໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານໃນບົດທີ່ສິບແປດ ເປັນຕົວແທນຂອງເຫດການທີ່ນຳໄປສູ່ການສົນສຸດຂອງການພິພາກສາ, ການສົນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ, ແລະໄພພິບັດເຈດປະການສຸດທ້າຍ. ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນບົດທີ່ສິບແປດ ດຳເນີນໄປ “ຄຽງຄູ່ກັນ”
ກັບແນວຄຳພະຍາກອນແຫ່ງປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍທູດສະຫວັນສາມອົງໃນບົດທີ່ສິບສີ່.

“ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຂ່າວສານໃນພຣະນິມົດ 14 ໃຫ້ຢູ່ໃນແນວແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ແລະ ພາລະກິດຂອງຂ່າວສານເຫຼົ່ານັ້ນຈະບໍ່ຢຸດຢັ້ງຈົນກວ່າຈະເຖິງວາລະສິນສຸດແຫ່ງປະຫວັດສາດໂລກນີ້. ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທີສອງ ຍັງຄົງເປັນຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້ ແລະ ຈະຕ້ອງດຳເນີນໄປຄຽງຄູ່ກັບຂ່າວສານນີ້ທີ່ຕິດຕາມມາ. ທູດສະຫວັນອົງທີສາມປະກາດຄຳເຕືອນຂອງຕົນດ້ວຍສຽງດັງ. ‘ຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້, ໂຢຮັນໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອົກອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ມີວິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ສ້ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ.’ ໃນຄວາມສະຫວ່າງນີ້ ແສງສະຫວ່າງຂອງຂ່າວສານທັງສາມໄດ້ຖືກຮວບຮວມເຂົ້າໄວ້.” The 1888 Materials, 803, 804.

ທູດສະຫວັນສາມອົງໃນບົດທີ່ສິບສີ່ ທີ່ບິນຢູ່ທ່າມກາງທ້ອງຟ້າ ເປັນສັນຍະລັກເຖິງຂ່າວສານທົ່ວໂລກ ຊຶ່ງສົນສຸດລົງດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ແລະການປົດປະຕູແຫ່ງພຣະກະລຸນາ. ໃນບົດທີ່ສິບແປດ ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຈາກລັດສະໝີຂອງທູດສະຫວັນອົງນັ້ນ ຊຶ່ງຂ່າວສານຂອງທ່ານກໍ່ສົນສຸດລົງດ້ວຍການປົດປະຕູແຫ່ງພຣະກະລຸນາເຊັ່ນກັນ.

ຂ່າວສານທີ່ຖືກນຳສະແດງເປັນສັນຍະລັກໂດຍທູດສະຫວັນສາມອົງໃນບົດທີ່ສິບສີ່ ແລະທີ່ຍັງຖືກນຳສະແດງໂດຍທູດສະຫວັນອົງທີສອງໃນບົດທີ່ສິບແປດນັ້ນ ເປັນພາບປະກອບສອງຢ່າງຂອງຂ່າວເຕືອນດຽວກັນ. ໃນພຣະຄຳພີມໍສີງິດທີ່ຊ້ຳຊ້ອນໂດຍບາດຈາກຈຸດປະສົງ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ລືມເບົາ. ຂັດທັດຈົງທີ່ວ່າຂ່າວສານອັນດຽວກັນນັ້ນຖືກລະບຸຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຄັ້ງໂດຍໂຢຮັນ ເປັນການເນັ້ນໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງຂ່າວສານນັ້ນ ແລະຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນວິທີການສອນຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນຫຼັກໃນພຣະຄຳພີທີ່ເອີ້ນວ່າ “ຊ້ຳແລະຂະຫຍາຍ.”

ການນຳເອົາປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນສອງແນວມາພ້ອມກັນ ເປັນເຜີຍຄວາມຈິງທີ່ຈະບໍ່ຖືກຮັບຮູ້ໃນແນວໃດແນວໜຶ່ງ ເມື່ອພິຈາລະນາແຍກອອກຈາກອີກແນວໜຶ່ງ. ໃນບົດຈຸບັນ ຖ້າທ່ານນຳພະຍານສອງຄົນຂອງເຫດການດຽວກັນເຂົ້າສູ່ສານເພື່ອໃຫ້ການ ພວກເຂົາອາດຈະໃຫ້ຄຳບອກເລົ່າທີ່ກົງກັນຂ້າມ ອັນເນື່ອງມາຈາກແນວຄິດທາງການເມືອງ ຫຼືທາງສັງຄົມຂອງຕົນ. ແຕ່ກັບພະຍານໃນພຣະຄຳພີ ບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ; ພວກເຂົາເຫັນພ້ອມກັນຢູ່ສະເໝີ, ແລະຖ້າມັນບາກົດແກ່ທ່ານວ່າພວກເຂົາບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ ແລ້ວທ່ານກໍ່ລົງເບິ່ງບາງສິ່ງຢ່າງຜິດພາດ.

ພາບປະກອບສອງຢ່າງທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນີ້ ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງການເຕືອນອັນດຽວກັນນັ້ນເອງ ທີ່ພຣະທຳມາລາກໄດ້ສະແດງໄວ້ວ່າເປັນການກັບມາຂອງເອລີຢາຜູ້ພະຍາກອນ. ຂ່າວສານທັງສາມນັ້ນລ້ວນມາເຖິງກ່ອນການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ—ເພາະວ່າ ຂ່າວສານເຕືອນທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນຄຳພະຍາກອນທັງສາມແນວນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຖືກປະກາດລ່ວງໜ້າກ່ອນການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນນັ້ນເອງ ຄືຈຸດອ້າງອີງຫຼັກ ຫຼືອາດຈະເວົ້າໄດ້ວ່າ ເປັນຫົວຂໍ້ຂອງຂ່າວສານເຕືອນເຫຼົ່ານັ້ນແຕ່ລະສາຍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ຖ້າຫາກມີຂ່າວສານເຕືອນໃດໜຶ່ງຖືກປະກາດ ຫຼືຖືກສະແດງເປັນພາບໂດຍຜູ້ພະຍາກອນຄົນໃດກໍ່ຕາມ ມັນກໍ່ແມ່ນການເຕືອນອັນດຽວກັນກັບ ພຣະນິມົດ

14, 18 ແລະ ຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເອລີຍາຂອງມາລາກີ.

ແນວຄຳພະຍາກອນທັງສາມນີ້ສາມາດສະແດງໄດ້ດີເຖິງຄວາມດຳເນີນໄປຂອງຄູ່ກັນ. ແມ່ນກະນັນກໍຕາມ
ໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີໄດ້ເຫຼ່ງຂໍ້ມູນຫຼັກສອງປະການ. ປະການທຳອິດ ຄື

ການລະບຸລຳດັບຂອງເຫດການຕ່າງໆທີ່ຈະຄ່ອຍໆເປີດເຜີຍຂຶ້ນໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ.

ອີກແຫຼ່ງໜຶ່ງຂອງຂໍ້ມູນ ຄື

ການພັນລະນາກົດຈະກຳຂອງພວກຜູ້ພະຍາກອນທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບຂ່າວສານອັນຈັດວາງເຫດການໃນອະນາຄົດ.

ມີກົດສອງປະການທີ່ຄວນພິຈາລະນາໃນຄວາມເກືອບພັນກັບແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້. ປະການທຳອິດຄື
ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງໝົດກ່າວເຖິງອະວະສານຂອງໂລກ, ຊຶ່ງເປັນຈຸດທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງສິ້ນສຸດລົງ.

"ຜູ້ພະຍາກອນໃນສະໄໝບູຮານແຕ່ລະຄົນໄດ້ກ່າວຂໍ້ພະຍາກອນບໍ່ແມ່ນເພື່ອສະໄໝຂອງຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ຍັງກວ່ານັ້ນເພື່ອສະໄໝຂອງພວກເຮົາ

ດັ່ງນັ້ນການພະຍາກອນຂອງພວກທ່ານຈຶ່ງມີຜົນບັງຄັບແກ່ພວກເຮົາ.

'ບັນດາເຫດການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເກີດແກ່ເຂົາເປັນແບບຢ່າງ ແລະໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ເພື່ອເຕືອນສະຕິພວກເຮົາ
ຜູ້ທີ່ວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງ.' 1 Corinthians 10:11. 'ສິ່ງນັ້ນຖືກສຳແດງໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ວ່າ
ການຮັບໃຊ້ໃນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຕົນເອງ ແຕ່ເພື່ອພວກເຮົາ

ຄືໃນສິ່ງທີ່ບັນດາຜູ້ໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ພວກທ່ານ

ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຜູ້ຊົງຖືກສົ່ງມາຈາກສະຫວັນ ໄດ້ລ້າຍງານແກ່ພວກທ່ານແລ້ວ;

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ບັນດາທູດສະຫວັນປາຖະໜາຈະເພິ່ງເບີ້.' 1 Peter 1:12...."

"ພຣະຄຳພີໄດ້ສະສົມ ແລະ ຮວບຮວມຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າຂອງຕົນໄວ້ສຳລັບຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍນີ້.

ເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງປວງ ແລະ

ການດຳເນີນຢ່າງສະຫງ່າງາມແລະເຄັ່ງຂັ້ນທັງໝົດໃນປະຫວັດສາດພຣະຄຳພີໄດ້ມີ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຊ້ອກ ແລະ
ກຳລັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນຄຣິດຕະຈັກໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້." Selected Messages, book 3, 338, 339.

ຂ່າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທັງໝົດໃນພຣະຄຳພີ "ຍັງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບພວກເຮົາ"

"ຜູ້ທີ່ວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງ." ກົດນັ້ນ ເມື່ອປະກອບເຂົ້າກັບອີກກົດໜຶ່ງທີ່ຊື່ບົອກເຖິງ "ເລື່ອງຕ່າງໆ"

ຊຶ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ "ຈັດຮູບໄວ້" "ທັງໃນການປະທານຄຳພະຍາກອນ ແລະ" ອີກທັງ

"ໃນເຫດການທີ່ຖືກພັນລະນາ" ຍ່ອມເພີ່ມນ້ຳໜັກໃຫ້ແກ່ຂໍ້ອ້າງວ່າ

ເຫດການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນໜຶ່ງ ເປັນແບບຢ່າງ ແລະ

ດຳເນີນຂຶ້ນກັບເຫດການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງຄຳພະຍາກອນໃດໜຶ່ງ.

"ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະສຶກສາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃກ້ຊິດກວ່າເກົ່າຫຼາຍ; ໂດຍສະເພາະ

ຄວນໃຫ້ຄວາມໃສໃຈແກ່ ດານເຮອນ ແລະ ພຣະນິມິດ

ຢ່າງທີ່ເຄີຍມີມາກ່ອນໃນປະຫວັດຂອງວຽກງານຂອງພວກເຮົາ. ໃນບາງແນວເລື່ອງ

ພວກເຮົາອາດຈະມີສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າອ້ອມລົງ ກ່ຽວກັບອຳນາດໂຣມັນ ແລະ ສັນຕະບາບາ;

ແຕ່ພວກເຮົາຄວນເອົາໃຈໃສ່ສົ່ງທິພົນຜູ້ພະຍາກອນ ແລະ ອັກຄະສາວົກ

ໄດ້ຂຽນໄວ້ພາຍໃຕ້ການດົນໃຈຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ຈັດວາງສິ່ງຕ່າງໆໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ ທັງໃນການປະທານຄຳພະຍາກອນ ແລະ

ໃນເຫດການຕ່າງໆທີ່ຖືກພັນລະນາ ເພື່ອສອນວ່າ ຕົວແທນມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກເກັບໄວ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກສາຍຕາ,

ຖືກຊ່ອນໄວ້ໃນພຣະຄຣິດ, ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ

ຈະຕ້ອງຖືກຍົກຊື່ຂຶ້ນ. ຈົ່ງອ່ານພຣະທຳດານເຮອນ. ຈົ່ງທົບທວນຂຶ້ນມາ, ທີ່ລະຂີ້,

ປະຫວັດຂອງບັນດາອານາຈັກທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນນັ້ນ." Testimonies to Ministers, 112.

“ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ຈັດວາງບັນດາການໄວ້ຊັ້ນນັ້ນ ທັງໃນການປະທານຄຳພະຍາກອນ ແລະໃນເຫດການທີ່ຖືກພັນລະນາ.” ໃນ “ການປະທານຄຳພະຍາກອນ ແລະໃນເຫດການທີ່ຖືກພັນລະນາ” “ບັນດາການ” ໄດ້ຖືກ “ຈັດວາງໄວ້ຊັ້ນນັ້ນ” ໂດຍ “ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ” ຈົນທັງ “ການປະທານຄຳພະຍາກອນ” ແລະ “ເຫດການທີ່ຖືກພັນລະນາ” ຈະຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະຖືກນຳໄປປະຍຸກຕໍ່ການພັນລະນາເຊິ່ງເປັນຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ.

ໂຢຮັນໄດ້ຮັບຄຳພະຍາກອນນັ້ນຈາກກາບຣີເອນ ແລະໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ຂຽນມັນລົງໃນໜັງສື ແລະສົ່ງໄປຫາບັນດາຄຣິດຕະຈັກ. ໃນເວລານັ້ນ ທ່ານກຳລັງຖືກໂຮມຂົມເຫງ; ທ່ານຖືກເລະເທດໄປໃນຮູບແບບທີ່ຖ້າເທົ່າກັບໃນໂລກປັດຈຸບັນ ກໍຈະຖືກເອີ້ນວ່າສະຖານທີ່ກັກຂັງລັບ. ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ໂຢຮັນຖືກຕັດຂາດອອກຈາກມະນຸດຊາດຢ່າງໂດດດ່ຽວ ພ້ອມກັບກຳໂຫດຄົນໃດກໍຕາມທີ່ອ້າວ Guantnamo Bay.

ໂຢຮັນໄດ້ລະບຸວ່າ ນິມິດນັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ທ່ານກຳລັງນະມັດສະການໃນວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດ ຊຶ່ງເປັນວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ເພາະວ່າ ບຸດແຫ່ງມະນຸດເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນແຕ່ຂອງວັນຊະບາໂຕດ້ວຍ. ມັດທາຍ 12:8.

ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງນະມັດສະການໃນພຣະວິນຍານ, ລາວໄດ້ຍື່ນສຽງອັນດັງກ້ອງຢູ່ທາງຫຼັງຂອງລາວ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ໂຢຮັນ, ຜູ້ຊົງເປັນພົນອ້ອງຂອງທ່ານທັງຫຼາຍເໝືອນກັນ, ແລະເປັນຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ໃນອານາຈັກ ແລະໃນຄວາມອົດທົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໄດ້ຢູ່ໃນເກາະທີ່ເອີ້ນວ່າ ປັດໄມ ເພາະເຫດພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເພາະຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໃນວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະວິນຍານ, ແລະໄດ້ຍື່ນພຣະສຸລະສຽງດັງຢູ່ຂ້າງຫຼັງດັງສຽງແກ, ກ່າວວ່າ, “ເຮົາແມ່ນອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ຜູ້ທຳອິດ ແລະ ຜູ້ສຸດທ້າຍ; ສົ່ງທິເຈົ້າເຫັນນັ້ນ ຈົ່ງຂຽນໄວ້ໃນໜັງສື ແລະສົ່ງໄປຍັງຄຣິສຕະຈັກທັງເຈດຕະນາໃນອາຊີ ໄປຍັງເມືອງເອເຟໂຊ, ເມືອງສະເມີນາ, ເມືອງເປີກາໂມ, ເມືອງທະຍາທຣາ, ເມືອງຊາຣດີສ, ເມືອງຟິລາເດນເຟຍ, ແລະເມືອງລາໂອດີເຊຍ.” ພຣະນິມິດ 1:9–11

ໂຢຮັນ ສະພາບແວດລ້ອມຂອງລາວ ແລະ ສະຖານະການທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ ບັນຍາຍເຖິງລາວວ່າເປັນຜູ້ໜັງທີ່ກຳລັງຖືກຂົມເຫງເນື່ອງຈາກເປັນຜູ້ນະມັດສະການວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດ, ແຕ່ກໍເປັນຜູ້ທີ່ກຳລັງຖືກຂົມເຫງເນື່ອງຈາກພວກເຂົາເຊື່ອທັງໃນພຣະຄຳພີ ແລະ ໃນຂໍ້ຂຽນຂອງ Ellen White, ຊຶ່ງເປັນ “ຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູ.” ລາວໄດ້ຍື່ນສຽງອັນດັງຢູ່ຂ້າງຫຼັງຂອງລາວ, ແລະ ລາວກໍຫັນໄປເຜີຍເບີ້ສຽງນັ້ນ, ແລະ ໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ລາວເປັນຕົວແທນຂອງຊາວແອັດເວັນຕົສວັນທີ່ຈັດໃນຕອນທ້າຍຂອງໂລກ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍື່ນສຽງຢູ່ຂ້າງຫຼັງພວກເຂົາກ່າວວ່າ, “ນີ້ແມ່ນທາງ, ຈົ່ງດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ.”

ທຸກແນວເສັ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນລ້ວນດຳເນີນຄຽງຂ້າງກັນໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງໂລກ.

“ໃນພຣະນິມິດ ບັນດາບົມທັງປວງໃນພຣະຄຳພີໄດ້ມາພົບກັນ ແລະ ສົ້ນສຸດລົງ.” ກົດຈະການຂອງອັກຄະສາວົກ, 585.

ຜູ້ພະຍາກອນຄົນໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ຍື່ນສຽງຢູ່ຂ້າງຫຼັງຕົນ, ຍ່ອມສອດຄ່ອງກັບໂຢຮັນໃນພາບປະກອບເຖິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ. ໂຢຮັນໄດ້ຍື່ນສຽງຢູ່ຂ້າງຫຼັງທ່ານ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ທ່ານ. ເອຊາຍາກໄດ້ຍື່ນສຽງແຫ່ງການຊົງແນະນຳເຊັ່ນກັນ.

ດັງນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຄອຍຖ້າ ເພື່ອຈະຊົງປະທານພຣະຄຸນແກ່ພວກເຈົ້າ; ແລະດັງນັ້ນ
ພຣະອົງຈະຊົງຖືກຍົກສູງ ເພື່ອຈະຊົງເມດຕາຕໍ່ພວກເຈົ້າ:
ເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳ:
ບຸກຄົນທັງປວງຜູ້ຄອຍຖ້າພຣະອົງກໍເປັນສຸກ.

ເພາະວ່າປະຊາຊົນຈະອາໄສຢູ່ໃນຊີວິດ ຄືໃນເຍຣູຊາເລັມ: ເຈົ້າຈະບໍ່ຮ້ອງໂຫ້ອົກຕາໄປ:
ພຣະອົງຈະມີພຣະຄຸນຕໍ່ເຈົ້າຢ່າງຫຼາຍ ເມື່ອສຽງຮ້ອງທຸນຂອງເຈົ້າດັງຂຶ້ນ; ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຍົນ
ພຣະອົງຈະຕອບເຈົ້າ. ແລະເຖິງແມ່ນວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກ
ແລະນ້ຳແຫ່ງຄວາມລຳບາກແກ່ພວກເຈົ້າ ແຕ່ບັນດາຄູຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ໃນທົດສະຫວັດສະດັບ
ແຕ່ຕາຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນບັນດາຄູຂອງເຈົ້າ: ແລະຫຼືຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຍົນພຣະດຳລັດຈາກຂ້າງຫຼັງເຈົ້າ ກ່າວວ່າ,
ນີ້ແມ່ນທາງນັ້ນ, ຈົ່ງດຳເນີນໄປໃນທາງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຈົ້າຫັນໄປທາງຂວາ
ແລະເມື່ອພວກເຈົ້າຫັນໄປທາງຊ້າຍ. ອີສະຍາ 30:18–21.

ປະຊາຊົນທີ່ຫຼີກຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົນສຽງໜັງຈາກທາງຫຼັງຂອງພວກເຂົາ
ຊົງຊັບອກວ່າພວກເຂົາຄວນເດີນໄປທາງໃດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຕັດສິນໃຈວ່າຈະຟັງ ຫຼື ຈະບໍ່ຟັງ.
ປະຊາຊົນທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໂຢຮັນ ແລະ ເອຊາຍາ ແມ່ນປະຊາຊົນໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໄລກ
ຜູ້ຄອຍຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊັກຊ້າຢູ່ ແລະ ເອຊາຍາແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ
ພຣະອົງຊັກຊ້າເພາະວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງການພິພາກສາ.
ນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມົນເລໂຮທໃນປີ 1798
ຈົນເຖິງການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນສຳລັບແອັດເວນຕິດສະຫຼັບໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ພຣະເຈົ້າກຳລັງດຳເນີນການພິພາກສາຢູ່ໃນພຣະວິຫານສະຫວັນ. ພຣະສັນຍາຄືວ່າ
ບັນດາຜູ້ທີ່ຄອຍຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການພິພາກສານັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນ.

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນເພາະການຄອຍຖ້າ
ໄດ້ຖືກສະແດງແທນໂດຍພວກຍິງພົມມະຈັນທີ່ຄອຍຖ້າເຈົ້າບ່າວໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງພົມມະຈັນສົບຄົນ.
ທັງສົບຄົນໄດ້ຫັນໄປ, ແລະຕໍ່ມາໃນເວລາທ່ຽງຄືນ ອົກິດໜັງໄດ້ມາເຖິງ
ຊົງແຍກພວກຍິງພົມມະຈັນທີ່ຫຼີກຢູ່ອອກເປັນສອງຈຳພວກ. ຈຳພວກໜຶ່ງໄດ້ຍົນສຽງຢູ່ຂ້າງຫຼັງພວກເຂົາ
ແລະໄດ້ຫັນກັບໄປເພື່ອເຫັນສຽງນັ້ນ ຊົງໄດ້ຊີ້ນຳພວກເຂົາວ່າຄວນດຳເນີນໄປທາງໃດ, ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງໄດ້ປະ
ຕິເສດທີ່ຈະຫັນກັບໄປແລະຟັງສຽງນັ້ນ—ເຖິງແມ່ນວ່າຂ່າວສານທີ່ແຜ່ພາດຢູ່ທົ່ວທັງພຣະທຳພຣະນິມົດຄື,
“ຜູ້ໃດທີ່ມີຫຼື ຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຟັງ ສັງຄົມພຣະວິນຍານກ່າວແກ່ຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍ.”

“ອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣສົບຄົນໃນ ມັດທາຍ 25
ກໍສະແດງໃຫ້ເຫັນປະສົບການຂອງປະຊາຊົນອາດເວນຕິດເຊັ່ນດຽວກັນ.” The Great Controversy, 393.

ໂຢຮັນເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນແອັດເວນຕິດ ຜູ້ທີ່ຫັນໄປຫາອະດີດເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈອະນາຄົດ. ເມື່ອພວກເຂົາ
“ໄດ້ຍົນພຣະທຳຈາກເບື້ອງຫຼັງ” ດັ່ງທີ່ໂຢຮັນໄດ້ຍົນນັ້ນ,
ພຣະທຳນັ້ນຍັງຮວມເຖິງຄຳຊີ້ນຳທີ່ໄດ້ປະທານໄວ້ໃນຄຳພະຍານຂອງເອຊາຍາ ກ່ຽວກັບເຫດການອັນດຽວກັນນີ້.
ຄຳຊີ້ນຳຂອງເອຊາຍາແມ່ນວ່າ, “ນີ້ແມ່ນທາງ, ຈົ່ງດຳເນີນໄປໃນທາງນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຈົ້າຫັນໄປທາງຂວາ,
ແລະເມື່ອພວກເຈົ້າຫັນໄປທາງຊ້າຍ.” ພວກພົມມະຈາວິຜູ້ສະຫຼຸດໃນດານເຮອນບົດ 12
ເຂົ້າໃຈການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້ໃນຕອນບາຍຂອງໄລກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ “ແລ່ນໄປແລ່ນມາ” ໃນພຣະທຳ
ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຮູ້ອັນໃຫ້ຊີວິດ ທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກແລ້ວ.

ແຕ່ເຈົ້າ, ໂອ ດານເຮອນ, ຈົ່ງປົດຖອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ ແລະປະທັບຕາໜັງສືນັ້ນໄວ້
ຈົນເຖິງເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ; ຫຼາຍຄົນຈະແລ່ນໄປມາ, ແລະຄວາມຮູ້ຈະທະວີຂຶ້ນ. ດານເຮອນ 12:4.

ຜູ້ພະຍາກອນທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນານັ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງຊາວແອດເວນຕິສະວັນທີ່ຈັດ
ໃນປະຫວັດສາດຊ່ວງທີ່ການພິພາກສາມາດຖືກຂັດຂວາງ ແລະ ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຖືກປິດລົງ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກນຳສະເໜີເປັນຍົກຍົກມະຈາຣີຜູ້ມີບັນຍາ ໄດ້ຍືນສຽງໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຫຼັງຂອງພວກເຮົາກ່າວວ່າ
ນີ້ແມ່ນທາງທີ່ຄວນດຳເນີນໄປ ແລະ ພຣະອົງຊົງສັນຍາວ່າຈະຊົງນຳພາພວກເຮົາໃນເສັ້ນທາງນັ້ນ
ເມື່ອພວກເຮົາຫັນໄປທາງຊ້າຍ ຫຼືທາງຂວາ. ການ “ແລ່ນໄປມາ”
ດັ່ງທີ່ຍົກຍົກມະຈາຣີຜູ້ມີບັນຍາກະທຳເມື່ອໜັງສືຖືກເປີດຜະເຜີຍ ເປັນສັນຍາລັກຂອງການສຶກສາພຣະຄຳພີ.
ທຳມະຊາດແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ເພື່ອຈະແລ່ນໄດ້ ກ່ອນອື່ນເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງຮຽນການຍ່າງກ່ອນ ແລະ
ຄຳພະຍານຂອງອົດຊາຍກ່າວວ່າ ຖ້າເຈົ້າຮັບຟັງສຽງທີ່ຢູ່ຂ້າງຫຼັງເຈົ້າ
ພຣະອົງຈະຊົງນຳພາເຈົ້າໃນການສຶກສາພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະຫັນໄປຫາພຣະຄຳພີເດີມີ (ຊ້າຍ)
ຫຼືພຣະຄຳພີໃໝ່ (ຂວາ). ຈົ່ງເປີດພຣະຄຳພີ ແລະ ພຣະອົງຈະຊົງນຳພາເຈົ້າໂດຍພຣະສຽງຂອງພຣະອົງ.
ແຕ່ສຳລັບຊາວແອດເວນຕິສະວັນທີ່ຈັດໃນຍຸກອະວະສານຂອງໂລກ ນີ້ຍັງໝາຍຄວາມອີກວ່າ
ພຣະອົງຈະຊົງນຳພາເຈົ້າເມື່ອເຈົ້າເປີດພຣະຄຳພີ (ຊ້າຍ) ແລະ ເມື່ອເຈົ້າເປີດພຣະວິນຍານແຫ່ງການພະຍາກອນ
(ຂວາ).

ແນວທາງທີ່ຈະດຳເນີນໄປນັ້ນຍັງຖືກກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງຍັງຂຶ້ນ ເມື່ອໄດ້ເພີ່ມພະຍານຂອງເຢເຣມີຍາເຂົ້າໄປ.

ດັ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ ຈົ່ງຍືນຢູ່ຕາມຫົນທາງທັງຫລາຍ ແລະຈົ່ງເບີ້
ແລະຈົ່ງຖາມຫາບັນດາທາງເກົ່າແກ່ທັງຫລາຍວ່າ ທາງອັນໃດເປັນທາງອັນດີ ແລະຈົ່ງດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ
ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະພົບການພັກຜ່ອນສຳລັບຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າ. ແຕ່ພວກເຮົາກ່າວວ່າ
ພວກເຮົາຈະບໍ່ດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ. ອີກທັງເຮົາໄດ້ຕັ້ງຍາມເຝົ້າໄວ້ເໝືອນພວກເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ
ຈົ່ງຟັງສຽງແກເຂົ້າ. ແຕ່ພວກເຮົາກ່າວວ່າ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຟັງ.

ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຟັງ, ໂອ ບັນດາປະຊາຊາດ, ແລະຈົ່ງຮູ້ ໂອ ຊຸມນຸມຊົນ, ວ່າມີຫຍັງຢູ່ໃນພວກເຮົາ. ຈົ່ງຟັງ, ໂອ
ແຜ່ນດິນໂລກ: ເບີ້ແມ່, ເຮົາຈະນຳຄວາມພິນາດມາເຖິງຊົນຊາດນີ້, ຄືຜົນແຫ່ງຄວາມຄິດຂອງເຮົາ,
ເພາະພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຟັງຖອຍຄຳຂອງເຮົາ, ຫຼືກົດບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແຕ່ໄດ້ປະຕິເສດມັນ. ເຢເຣມີຍາ
6:16–19.

ໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ຜູ້ນຳມັດສະການຢູ່ສອງຈຳພວກ. ຈຳພວກໜຶ່ງພິຈາລະນາ “ທາງ” ທັງປວງ ແລະເລືອກ
“ເສັ້ນທາງເກົ່າ” ເພື່ອດຳເນີນໄປໃນນັ້ນ. ພວກເຮົາສາມາດເລືອກ “ທາງທີ່ດີ” ຈາກ “ທາງ”
ອື່ນໆທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ທັງໝົດ, ເພາະພວກເຮົາແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຟັງສຽງທີ່ຢູ່ຂ້າງຫຼັງພວກເຮົາ,
ແລະສຽງນັ້ນໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າ, “ນີ້ແມ່ນທາງ, ຈົ່ງດຳເນີນໄປໃນນັ້ນ.”
ໂຢຮັນເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຍືນສຽງຈາກຂ້າງຫຼັງ, ຄືສຽງຈາກ “ເສັ້ນທາງເກົ່າ.”

“ດັ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ ຈົ່ງຍືນຢູ່ຕາມຫົນທາງທັງຫຼາຍ ແລ້ວຈົ່ງພິຈາລະນາ
ແລະຈົ່ງຖາມຫາບັນດາເສັ້ນທາງເກົ່າແກ່ ວ່າທາງອັນໃດເປັນທາງທີ່ດີ ແລະຈົ່ງດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ.”
ເຢເຣມີຍາ 6:16.

“ຢ່າໃຫ້ໃຜໃດພະຍາຍາມຖອນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ—ຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃນຕອນ
ເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງວຽກງານຂອງພວກເຮົາ ໂດຍການສຶກສາພຣະວັດຈະນະດ້ວຍການອະທິຖານ
ແລະໂດຍການຊົງສຳແດງ. ເທິງຮາກຖານເຫຼົ່ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ກັ່ນສ້າງມາຕະຫຼອດຫ້າສິບປີທີ່ຜ່ານມາ.
ມະນຸດອາດຄິດວ່າຕົນໄດ້ພົບທາງໃໝ່
ແລະວ່າຕົນສາມາດວາງຮາກຖານທີ່ໜັ້ນຄົງຍັກວ່າຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ແລ້ວ.
ແຕ່ນີ້ແມ່ນການຫຼອກລວງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ. ເພາະວ່າບໍ່ມີໃຜສາມາດວາງຮາກຖານອັນໃດໄດ້
ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ແລ້ວ.”

“ໃນອະດີດ ຫຼາຍຄົນໄດ້ລົງມືສ້າງຄວາມເຊື່ອໃໝ່ ແລະສະຖາປະນາຫຼັກການໃໝ່ໆ.
ແຕ່ສິ່ງກ່ຽວຂອງເຂົາຍືນຍູ້ໄດ້ດົນບານໃດ? ມັນກວ້າງລົງໃນໄມ້ຊ້າ ເພາະບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງໄວ້ເທິງພະສົວ.”

“ບັນດາສາວົກຊຸດທຳອິດບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະເຊີນກັບຖ້ອຍຄຳຂອງມະນຸດອອກຫລັກ?
ພວກເຂົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຟັງທິດສະດີອັນຜິດພາດຕ່າງໆ ແລະຈາກນັ້ນ ເມື່ອໄດ້ຮັດທຸກສິ່ງແລ້ວ
ຈຶ່ງຍືນຍູ້ຕ່າງໆໝັ້ນຄົງ ພ້ອມກັບກ່າວວ່າ: ‘ບໍ່ມີໃຜໃດຈະວາງຮາກຖານອື່ນໄດ້’
ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ແລ້ວນັ້ນ?’ 1 ໂກຣິນໂທ 3:11.”

“ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງຍົດໝັ້ນຄວາມໝັ້ນໃຈໃນເບື້ອງຕົ້ນຂອງເຮົາໄວ້ຢ່າງໜັກແໜ້ນຈົນຮອດທຸລະຄະດີ.
ຖ້ອຍຄຳແຫ່ງລັດອຳນາດໄດ້ຖືກສົ່ງມາໂດຍພຣະເຈົ້າ ແລະໂດຍພຣະຄຣິດແກ່ຊົນຊາດນີ້,
ນຳພວກເຂົາອອກຈາກໂລກ, ທີ່ລະເຊຍ ທີ່ລະເຊຍ,
ເຂົ້າສູ່ແສງສະຫວ່າງອັນແຈ້ງແຫ່ງຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປະຈຸບັນ.
ດ້ວຍຮົມບາກທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງດ້ວຍໄຟບໍລິສຸດ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດຂ່າວສານນັ້ນ.
ພຣະດຳລັດຈາກສະຫວັນໄດ້ປະທັບຕາຮັບຮອງເຖິງຄວາມແທ້ອັນບໍລິສຸດຂອງຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ຖືກປະກາດ.”
Testimonies, volume 8, 296, 297.

ແຕ່ຍັງມີອີກກຸ່ມໜຶ່ງໃນແນວຄຳພະຍາກອນຂອງເຢເຣມີຍາ, ແລະ “ປະຊຸມຊົນ” ນັ້ນ
ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ລະບຸພວກເຂົາໄວ້, ໄດ້ສ້າງເຮືອນຫຼັງໜຶ່ງອັນເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມເຊື່ອໃໝ່,
ແລະເຮືອນຫຼັງນັ້ນກວ້າງລົງ ເພາະມັນບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງໄວ້ເທິງສົວ. ເຮືອນຫຼັງນັ້ນຄື ຄຣິສຕະຈັກ Seventh-day
Adventist, ຫຼືດັ່ງທີ່ຢືນຍູ້ໄດ້ລະບຸເຖິງຄຣິສຕະຈັກດຽວກັນນັ້ນວ່າ—ທຳມະສາລາຂອງຊາຕານ.

ການປະຕິເສດທີ່ຈະຟັງ ກໍຄືການປະຕິເສດ “ພຣະວັດຈະນະ” ແລະ “ພຣະບັນຍັດ” ຂອງພຣະອົງ.
ເນື່ອງດ້ວຍການກະບົດຂອງພວກເຂົາຕໍ່ການກັບຄືນມາ ແລະການດຳເນີນໃນທາງເກົ່າທັງຫຼາຍ
ພ້ອມທັງການປະຕິເສດທີ່ຈະຟັງຂ່າວສານແຫ່ງແກ່ຂອງຍາມເຜົາ,
ພຣະເຈົ້າຈະນຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມາແຫນ້ນປະຊາຊົນທີ່ເຢເຣມີຍາເອີ້ນວ່າ “ຊຸມນຸມຊົ່ວຮ້າຍ.”
ວ່າດ້ວຍວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າຈັດການກັບຄຣິສຕະຈັກ Seventh-day Adventist ແຫ່ງ Laodicea ນັ້ນ
ເປັນຫົວຂໍ້ໜຶ່ງໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ. ຜູ້ພະຍາກອນໂຮເຊອາໄດ້ເພີ່ມເຕີມລັກສະນະຂອງ
“ຊຸມນຸມຊົ່ວຮ້າຍ” ເມື່ອທ່ານກ່າວເຖິງເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກປະຕິເສດ.

ປະຊາກອນຂອງເຮົາຖືກທຳລາຍເນື່ອງດ້ວຍການຂາດຄວາມຮູ້ ເພາະເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຮູ້
ເຮົາກໍຈະປະຕິເສດເຈົ້າເໝືອນກັນ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນບຸໂລຫິດໃຫ້ແກ່ເຮົາອີກ:
ເພາະເຈົ້າໄດ້ມີພຣະບັນຍັດແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຮົາກໍຈະມີລູກຫລານຂອງເຈົ້າເໝືອນກັນ. Hosea
4:6.

ພວກເຂົາຖືກປະຕິເສດເນື່ອງຈາກຂາດຄວາມຮູ້
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາສຸດທ້າຍ. ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້
ພຣະເຈົ້າກຳລັງຍຸດຕິຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງກັບຊົນຂອງພຣະອົງ
ເພາະພຣະອົງຊົງເອີ້ນພວກເຂົາໂດຍກົງວ່າ, “ຊົນຂອງເຮົາ!” ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະຄຣິດ
ແລະໄດ້ຫຼົງລີ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເປັນປະໂລຫິດສຳລັບພຣະເຈົ້າ.
ເມື່ອຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າ
ພຣະອົງຊົງແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດແລະກະສັດ.
ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ພຣະອົງໄດ້ຕັດຜ່ານໄມເຊວ່າ:

ບັດນີ້ເຫດສະນັ້ນ ຖ້າພວກເຈົ້າຈະເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ
ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະເປັນຊັບສິນອັນລ້ຳຄ່າພິເສດຂອງເຮົາເໝືອນຊົນຊາດທັງປ່ວງ
ເພາະວ່າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດເປັນຂອງເຮົາ:

ແລະພວກເຈົ້າຈະເປັນສຳລັບເຮົາເປັນອານາຈັກແຫ່ງປະໂລຫິດ ແລະເປັນຊົນຊາດບໍລິສຸດ.
ນີ້ແມ່ນແມ່ນຖ້ອຍຄຳທີ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງກ່າວແກ່ບັນດາລູກຫຼານຂອງອິສະຣາເອນ. Exodus 19:5, 6.

ເມື່ອພວກເຈົ້າໄດ້ຊົງເຂົ້າໃນພັນທະສັນຍາກັບຄຣິສຕະຈັກ ພວກເຮົາໄດ້ຊົງກ່າວຜ່ານເປັນຕົວວ່າ:

ແຕ່ພວກທ່ານເປັນຊາດພັນທະສັນຍາຊົງຄັດເລືອກໄວ້ແລ້ວ, ເປັນຄະນະບຸໂຮຫິດແຫ່ງກະສັດ,
ເປັນຊາດບໍລິສຸດ, ເປັນຊົນຊາດອັນເປັນກຳມະສິດສະເພາະຂອງພວກເຮົາ;
ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ປະກາດພຣະຄຸນອັນປະເສີດຂອງພວກເຮົາຜູ້ຊົງຮຽກພວກທ່ານອອກຈາກຄວາມມືດ
ເຂົ້າສູ່ຄວາມສະຫວ່າງອັນອັດສະຈັນຂອງພວກເຮົາ: ໃນການກ່ອນພວກທ່ານບໍ່ແມ່ນຊົນຊາດ,
ແຕ່ບັດນີ້ເປັນຊົນຊາດຂອງພວກເຮົາ; ແຕ່ກ່ອນບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາ, ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາແລ້ວ. 1
ເປໂຕ 2:9, 10.

ເປໂຕໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງການປ່ຽນຜ່ານຈາກອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ
ຜູ້ເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກ ໄປສູ່ຄຣິດຕະຈັກຄຣິດສະຕຽນ ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ
“ໃນກາລະກອນພວກທ່ານບໍ່ແມ່ນຊົນຊາດໜຶ່ງ ແຕ່ບັດນີ້ເປັນປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົາ.”

ເມື່ອຊາວຢິວໄດ້ຕັດຂາດຕົນເອງອອກຈາກພວກເຮົາ

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບຄຣິດຕະຈັກຄຣິດສະຕຽນ.

ທັງສອງໄດ້ຖືກນັບວ່າເປັນຊາດແຫ່ງບຸໂຮຫິດ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຢູ່ໃນສະພາບທີ່ສົມຮົດກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ການຖືກປະຕິເສດໃນຖານະປະໂລຫິດ ບົງຄຸວ້າ ທ່ານເຄີຍເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາມາກ່ອນ. ຊາວແອັດ
ເວນຕິສວັນທິຈັດໄດ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງປະຫວັດສາດແອັດເວນຕິສ.
ຄຣິສຕະຈັກໃນຖົນກັ່ນດານໄດ້ອອກມາຈາກການປະຕິຮູບ ແຕ່ໄດ້ປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງມົນເລີ ແລະດັງນັ້ນ ຈຶ່ງ
ໄດ້ຢຳຮ້າງຕົນເອງອອກຈາກພວກເຮົາໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດແຫ່ງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ.
ການແຍກຂາດຂັ້ນສຸດທ້າຍເກີດຂຶ້ນເມື່ອການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ ແລະຄຳປະກາດນັ້ນຄື
ພວກເຂົາບໍ່ເປັນທິດາຂອງພຣະຄຣິດອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ໄດ້ກາຍເປັນທິດາຂອງບາບໂລນ. ທັນທີຫຼັງຈາກນັ້ນ
ໃນລະຫວ່າງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄົນ
ພວກເຮົາໄດ້ຊົງເອີ້ນເຈົ້າສາວໃໝ່ຂອງພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ການສົມຮົດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.

ແຜ່ນສອງແຜ່ນທີ່ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງພັນທະສັນຍາສຳລັບອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ຄື

ແຜ່ນສອງແຜ່ນແຫ່ງພຣະບັນຍັດສົບປະການ, ແລະ

ແຜ່ນສອງແຜ່ນສຳລັບອິດສະຣາເອນຜ່າຍວົນຍານໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ ຄືແຜ່ນສອງແຜ່ນແຫ່ງຮາບາກກາ

ດັງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນແຜນພູມ 1843 ແລະ 1850. ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ

ຜູ້ທີ່ພຣະວິນຍານແຫ່ງການດົນໃຈໄດ້ຊັບອກຢ່າງຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກວ່າເປັນ Laodicea ໄດ້ປະຕິເສດທາງເກົ່າ,

ປະຕິເສດທີ່ຈະຟັງສຽງທີ່ຢູ່ຂ້າງຫຼັງພວກເຂົາ, ແລະ ດັງນັ້ນ

ພວກເຂົາຈຶ່ງທຳຊ້ຳປະຫວັດສາດຕອນທ້າຍຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ

ເມື່ອພວກເຂົາຖືກຄາຍອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພວກເຮົາຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ເຫດໃດການນຳຈົງເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເອີ້ນວ່າ, “ປະຊາຊົນຂອງເຮົາ?”

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງພົມມະຈັນສົບຄົນ, ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນປະສົບການຂອງຂະບວນການ Adventism,

ໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນສອງຄັ້ງ, ຄັ້ງໜຶ່ງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຕໍ່ມາອີກຄັ້ງໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງ Adventism.

ຊິດເຕີໄວທໍ ສອນວ່າ ຄຳອຸປະມານໃດສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະສຳເລັດອີກ ຢ່າງກົງຕາມຕົວອັກສອນທຸກປະການ,

ແລະ ຍັງສອນອີກວ່າ ຄຳອຸປະມານຕ້ອງໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈຢູ່ສະເໝີວ່າເປັນຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປະຈຸບັນ,

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.

“ຂ້າພະເຈົ້າມັກຖືກນຳໃຫ້ຫວນໄປຫາອຸປະມາເລື່ອງຍິງພົມມະຈັນສົບຄົນ, ໃນນັ້ນຫ້າຄົນສະຫຼາດ ແລະ ຫ້າຄົນໂງ່.

ອຸປະມານໃດສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະສຳເລັດຕາມຕົວອັກສອນຢ່າງຄົບຖ້ວນ,

ເພາະມັນມີການປະຍຸກຕໍ່ເວລານີ້ໂດຍສະເພາະ, ແລະ ເໝືອນດັ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທະສາມ, ມັນໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະຍັງຄົງເປັນຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້ໄປຈົນເຖິງວາລະສຸດທ້າຍຂອງເວລາ." Review and Herald, August 19, 1890.

ການເຄື່ອນໄຫວແອດເວັນຕິສ໌ແບບ Millerite ໄດ້ຮັດໃຫ້ການຄອຍຖ້າຕາມຄຳອຸປະມານນັ້ນສົມບູນຂຶ້ນ ໃນຊ່ວງລະຫວ່າງການຄາດການທຳຜິດພາດຂອງພວກເຂົາໃນປີ 1843 ແລະການຄາດການທຳຖືກຕ້ອງສຳລັບວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ລາຍລະອຽດທາງຄຳພະຍາກອນຂອງປະຫວັດສາດນີ້ຢູ່ຫຼາຍ ແລະມີຄວາມສຳຄັນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າພຽງແຕ່ປາຖະໜາຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈັນສົບຄົນນັ້ນມີຄວາມເລືອມໂຍງໂດຍກົງກັບທູດສະຫວັນອົງທະສາມ ດັ່ງທີ່ Sister White ໄດ້ກ່າວໄວ້ຫາກ.

ນັບແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ເດືອນຕຸລາ 1844 ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ປະກາດການເປີດຂອງການພິພາກສາ. ກ່ອນທີ່ການພິພາກສາຈະເລີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນຕາມຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈັນສົບຄົນກໍໄດ້ສຳເລັດເປັນຈິງ. ສະນັ້ນ ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທະສາມປະກາດການສິ້ນສຸດຂອງການພິພາກສາ ການປະກາດເຖິງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນຈະຖືກປະກາດຊ້ຳອີກຄັ້ງໜຶ່ງ.

ການຮັບຮູ້ວ່າບັນດາຄຣິດຈັກໂບຣເຕສຕັ້ງໄດ້ປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງກາຍເປັນບຸດສາວຂອງບາບີໂລນ, ແມ່ນການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທີສອງ ແລະເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເວລາແຫ່ງການຊົກຊ້າໃນຄຳອຸປະມາທີ່ກຳລັງ "ສຳເລັດຕາມຕົວອັກສອນທຸກປະການ." ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດກັບຄືນມາໃນປີ 1843; ພຣະອົງໄດ້ຊົກຊ້າເພື່ອທົດສອບ ແລະອວຍພອນບັນດາພົມມະຈາຣື. ການປະກາດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ ຊຶ່ງລະບຸວ່າບັນດາຄຣິດຈັກໂບຣເຕສຕັ້ງເປັນບຸດສາວຂອງບາບີໂລນ ແມ່ນການເອົາໃຫ້ຜູ້ທີ່ຍັງຢູ່ໃນຄຣິດຈັກທີ່ຕົກຕ່ຳເຫຼົ່ານັ້ນອອກມາ ແລະຍື່ນຢູ່ຮ່ວມກັບພວກມົນເລໂຣດ໌ ແລະກັບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາໃນຄຳພະຍາກອນທັງຫຼາຍ. ທີ່ການປະຊຸມຄຳຍ Exeter, Samuel Snow ໄດ້ນຳສະເໜີຫຼັກຖານທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຍື່ນຢືນການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ແລະຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນໄດ້ກ່າວໄປທົ່ວແຜ່ນດິນດັ່ງຄືນນຳຫຼາກ. ແລ້ວທູດສະຫວັນອົງທະສາມກໍໄດ້ມາເຖິງໃນເຫດການຄວາມຜິດຫວັງຢ່າງໃຫຍ່ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ນີ້ແມ່ນການສະໜັບສະໜູນໂດຍຫຍໍ້ຂອງປະຫວັດໃນຊ່ວງເລີ່ມຕົ້ນ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລະໂວ້ຫຼາຍປະເດັນ ເພື່ອຈະແຍກເນັ້ນພຽງບາງປະເດັນທີ່ເບິ່ງວ່າກ່ຽວຂ້ອງຫຼາຍກວ່າກັບສິ່ງທີ່ເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ຄວາມຄຶດເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.